

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛАКТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ У БОРОТЬБІ З РЕЙДЕРСТВОМ В УКРАЇНІ

Досліджено проблеми профілактичної діяльності органів внутрішніх справ України щодо дій, пов'язаних із незаконним поглинанням підприємств, що кваліфікуються як злочини та адміністративні правопорушення. Зосереджено увагу на цілях, принципах, функціях, методах і видах профілактичної діяльності міліції у сфері боротьби з незаконним захопленням власності внаслідок рейдерських атак. Ефективність профілактичних заходів органів внутрішніх справ щодо дій, які пов'язані з рейдерством, визначається динамікою злочинності у співвідношенні з якісними та кількісними показниками статистичних даних та експертних оцінок стану злочинності у зазначеній сфері.

Ключові слова: рейдерство, профілактика, органи внутрішніх справ, незаконне захоплення, корпоративний конфлікт.

Постановка проблеми. Сьогодні в Україні гостро постала проблема профілактики дій, пов'язаних із рейдерством. Вона потребує вирішення не тільки на рівні учених (кримінологів, філософів, економістів, практичних співробітників правоохоронних органів, зокрема працівників органів внутрішніх справ), а й на рівні керівників держав.

Ступінь розвитку права й демократії в нашій країні дозволяє окреслити питання боротьби з рейдерством на рівні соціальних завдань, які вирішуються єдиними зусиллями держави, її інститутами, громадськими організаціями, колективами підприємств та окремими громадянами.

Практичне здійснення профілактичної діяльності щодо боротьби з рейдерством – це складний соціальний процес, який має об'єктивні та суб'єктивні умови. Науковість в управлінні ним передбачає глибоке знання його сутності, сил, засобів, механізму функціонування, що забезпечують досягнення мети профілактичної діяльності. На втілення цих гуманістичних ідей та принципів і спрямована практична діяльність органів внутрішніх справ.

Стан дослідження. У теоретичному аспекті профілактика дій, пов'язаних із рейдерством, ґрунтується на засадах кримінології й адміністративної деліктології. Упродовж останнього десятиріччя розвиток указаних наук підготував теоретичний фундамент досліджень за

конкретними напрямками профілактичної діяльності. Тому в статті посилаємося на досягнення та розробки видатних учених-кримінологів та адміністративістів: О. Алексєєва, С. Алімова, А. Бандурки, С. Бородіна, В. Голіна, М. Голоднюка, Є. Додіна, Л. Давиденка, В. Кудрявцева, В. Лобзякова, В. Лихолоба, О. Остапенка, В. Сальникова, В. Філонова та ін. Їхні роботи стали теоретичним підґрунтям наукових розвідок щодо профілактики дій, пов'язаних із рейдерством.

Метою статті є визначення особливостей профілактичної діяльності органів внутрішніх справ у боротьбі з рейдерством в Україні та окреслення ефективних способів недопущення незаконних захоплень власності під час корпоративного конфлікту.

Виклад основних положень. Досліджуючи категорію «профілактика дій, пов'язаних із рейдерством», візьмемо за основу позицію кримінологів у сфері попередження злочинності з огляду на розвиток адміністративної деліктології в сучасний період.

У працях, які стосуються цієї проблеми, подано декілька визначень категорій «профілактика» та «попередження». «Попередження злочинності є кримінологічною категорією, що визначає систему об'єктивних і суб'єктивних передумов локалізації та зниження рівня злочинності, а також комплекс державних і суспільних заходів, спрямованих на викорінення цього соціального явища, причин та умов, які його породжують» [1, с. 274].

На думку А. Бандурки та Л. Давиденка, попередження злочинності – це специфічний вид діяльності (держави та суспільства), спрямований на визначення шляхів і засобів, а також інших можливостей ефективного впливу на злочинність як соціально-правове явище з метою його викорінення. Профілактика злочинності – це перший етап попереджувальної діяльності, який пов'язаний з виявленням та нейтралізацією причин злочинів та умов, які сприяють їх учиненню [2, с. 8].

У юридичній літературі поряд із терміном «профілактика злочинності» вживають терміни «запобігання злочинності», «попередження злочинності» та деякі інші [3, с. 409].

Заслуговує на увагу точка зору Л. Шестопалової щодо термінологічних колізій норм законів стосовно попередження правопорушень. Дослідниця зазначає, що різниця між термінами «попередження» та «профілактика» в тому, що перший відображає діяльність із недопущення яких-небудь явищ, а інший – діяльність із недопущення негативних змін у явищах [4].

Що ж до терміна «попередження», то про нього доцільно говорити як про окремі дії, пов'язані з рейдерством. Попередити можна злочини та адміністративні проступки, які ще не вчинені, але можуть бути вчинені, або ті проступки, які ще не скоєні, але спостерігається тенденція до їх скоєння.

З цього приводу треба зазначити, що профілактика здійснюється не тільки тоді, коли рейдерство вже вчинено; вона необхідна і в разі корпоративних конфліктів в акціонерних товариствах, де є суттєві розбіжності між акціонерами, а також між акціонерами і самим товариством в особі його органів управління та посадових осіб щодо питань корпоративного управління товариством і його фінансово-господарської діяльності, викликані різним розумінням акціонерами і посадовими особами окремих положень корпоративного законодавства України, зважаючи на економічні, психологічні, галузеві та інші особливості й мотиви учасників таких конфліктів. За своєю природою корпоративні конфлікти є економічними, тому що їх кінцева мета – присвоєння учасниками конфлікту матеріальних благ, створених акціонерним товариством або пов'язаних з ним (дивіденди, дохід від продажу цінних паперів товариства, використання майна і коштів акціонерного товариства на підставі контролю над ним тощо). За способом вирішення корпоративні конфлікти є правовими. Учасники конфліктів обґрунтовують свої права та обов'язки, юридичні й фактичні дії нормами права. У випадку неможливості самостійно вирішити конфлікт шляхом доказу одним із учасників конфлікту наявності або пріоритетності свого права, відсутності або неістотності свого обов'язку такий конфлікт вирішується судом шляхом розгляду господарського, цивільного або (нерідко) кримінального провадження.

Цілями профілактики дій, пов'язаних із рейдерством, є:

- обмеження впливу негативних соціальних явищ і процесів, не лежать у сфері корпоративних правовідносин, але взаємопов'язані з нею;
- усунення (нейтралізація) причин вирішення корпоративних конфліктів засобами рейдерства;
- вплив на суб'єктів корпоративного конфлікту, які за своїми морально-психологічними якостями здатні організувати або вчинити дії, пов'язані з рейдерством.

З огляду на ці положення профілактична діяльність органів внутрішніх справ щодо дій, пов'язаних із рейдерством, має ґрунтуватися на таких принципах:

– законності – дотримання вимог Конституції України та законів України усіма без винятку суб'єктами профілактики, здійснення тільки тих заходів, які передбачені цими Законами;

– гуманізму – всебічний захист прав і свобод громадян у процесі профілактичної діяльності;

– гласності – систематичне висвітлення у засобах масової інформації відомостей про профілактику дій, пов'язаних із рейдерством;

– комплексності – участь у профілактиці дій, пов'язаних із рейдерством, не тільки підрозділів міліції, а й усіх інших державних органів, організацій, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, об'єднань громадян та окремих громадян;

– науковості – на підставі дослідження практики боротьби з рейдерством та узагальнення досвіду профілактики дій, пов'язаних із рейдерством, у країнах із перехідними економіками та у країнах Європейського Союзу застосування новітніх форм, методів і засобів профілактичної діяльності;

– диференційованого підходу – врахування і загальних особливостей, і індивідуальних властивостей корпоративного конфлікту та його суб'єктів;

– плановості та прогнозування – всебічне вивчення та аналіз стану рейдерства, складання та реалізація відповідних програм профілактики дій, пов'язаних із рейдерством;

– взаємодії та координації зусиль суб'єктів профілактики;

– адекватності методів та засобів профілактики дій, пов'язаних із рейдерством, тобто відповідність типові конфліктної ситуації.

Говорячи про профілактику дій, пов'язаних із рейдерством, як систему певних заходів, варто вказати на функції цієї діяльності:

1) ідеологічну – в умовах постійного розвитку та вдосконалення методів і форм профілактичної діяльності її теорія забезпечує наперед загальну ідейну спрямованість такої діяльності. Ця функція є науково-теоретичною основою орієнтацію профілактичних заходів, ідеологічне обґрунтування цих заходів, методів та принципів щодо їх реалізації.

Ця функція відображає спрямованість на:

– забезпечення, охорону та захист прав і свобод людини та громадянина, які закріплені Конституцією України та міжнародно-правовими актами;

- соціальний аспект;
- гуманізм у діях суб'єктів профілактики та ін.;

2) прогностичну – спрямована на вибір найбільш оптимальних шляхів удосконалення системи профілактики дій, пов'язаних із рейдерством, і передбачає зміни соціального механізму профілактичної діяльності, перспективи її подальшого розвитку, прогнозування та оцінку стану рейдерства в Україні.

3) операційну – виражає безпосередній зв'язок між теорією профілактики та практичною діяльністю з профілактики дій, пов'язаних із рейдерством. Сутність цієї функції в тому, що теорія профілактики становить наукове підґрунтя для ухвалення конкретних рішень щодо профілактичної діяльності.

Профілактика дій, пов'язаних із рейдерством, як вид діяльності забезпечується певними методами, до яких належать:

1) економічні (вдосконалення системи економічного аналізу та звітності, використання системи товарно-грошових відносин у процесі профілактики дій, пов'язаних із рейдерством);

2) соціально-політичні (посилення боротьби з впливом негативних чинників, підвищення суспільно-політичної активності громадян, посилення та розвиток профілактичної функції колективів та інших соціальних груп);

3) соціально-психологічні (подолання елементів антисуспільної психології, формування ставлення до правопорушників за принципом громадського осуду протиправної поведінки);

4) культурно-виховні (підвищення рівня моральної та правової культури громадян, формування в них поваги до соціальних, правових та інших норм, поваги до закону);

5) адміністративно-правові (способи та прийоми безпосереднього і цілеспрямованого впливу виконавчих органів (посадових осіб) на підставі закріпленої за ними компетенції у встановлених межах і відповідній формі на перебіг корпоративного конфлікту).

Важливими методами є переконання та примус. У профілактиці дій, пов'язаних із рейдерством, ураховуючи її соціальну спрямованість, домінуючим має стати переконання – система заходів правового і неправового характеру, які вживаються державними та громадськими органами, що проявляється у здійсненні виховних, роз'яснювальних і заохочувальних методів, спрямованих на формування у громадян розуміння необхідності чіткого виконання законів та інших нормативних актів.

За змістом профілактичну діяльність щодо дій, пов'язаних із рейдерством, поділяють на: а) загальносоціальну; б) спеціальну.

Мета загальносоціальної профілактики – послідовне вдосконалення нашого суспільства. Загальносоціальна профілактика дій, пов'язаних із рейдерством, охоплює корпоративну та господарську діяльність. Слід погодитись із Є. Горловим, В. Пендюром, Є. Громовою, що визначальною метою рейдерських атак є отримання прибутку шляхом захоплення з можливою подальшою реалізацією виробничих активів, нерухомості, майна, цінних паперів, що охоплює соціально-економічні, соціально-психологічні, правові та організаційно-управлінські заходи [5, с. 403; 6, с. 312; 7, с. 12].

До загальносоціальних заходів профілактики належать практично всі соціально-економічні перетворення нашого суспільства на сучасному етапі. Це насамперед удосконалення корпоративного законодавства, зменшення впливу тіньової економіки, ефективна боротьба з корупцією, вдосконалення податкового законодавства, імплементація нормативної бази вирішення корпоративних конфліктів Європейського Союзу у національну правову систему, підвищення ефективності громадського контролю за умови розвитку громадянського суспільства. Окрім цього, важливу роль виконує реальне закріплення та реалізація прав і свобод людини та громадянина, забезпечення правового захисту особи, затвердження принципів соціальної справедливості.

Загальносоціальна профілактика дій, пов'язаних із рейдерством, – це система заходів економічного, соціального, ідеологічного, правового характеру, які опосередковано спрямовані на ліквідацію, усунення або нейтралізацію криміногенних чинників, тобто причин та умов порушень права власності на частку (пай) у статуті, фонді (капіталі) юридичної особи, у тому числі права на управління, отримання відповідної частки прибутку цієї юридичної особи, а також частки активів у разі її ліквідації. Ці заходи за своєю сутністю не спрямовані спеціально на ліквідацію причин та умов дій, пов'язаних із рейдерством на конкретному підприємстві, а у разі свого застосування мають певний профілактичний ефект, що зумовлений методами реалізації.

Спеціальна профілактика охоплює вжиття заходів, які спрямовані винятково на усунення або нейтралізацію криміногенних чинників. Спеціальні заходи профілактики дій, пов'язаних із рейдерством, здійснюються підрозділами кримінальної міліції та міліції громадської безпеки та відрізняються від загальносоціальних своєю спрямованістю на боротьбу зі злочинами й адміністративними правопорушеннями

(загальносоціальні здійснюються незалежно від криміногенних чинників, хоча з їх урахуванням). Водночас загальносоціальні та спеціальні заходи взаємопов'язані та взаємозумовлені. Загальносоціальні заходи створюють відповідні економічні, ідеологічні та організаційні умови для застосування спеціальних заходів профілактики.

Економічні методи спрямовані на підвищення ефективності адміністративно-правових засад господарської діяльності й управління акціонерними товариствами та передбачають:

1) вплив на ризик рейдерства. Зважаючи на те, що нині серед дослідників нема єдиного погляду на економічну природу та методи рейдерства, основні загальнопрофілактичні заходи щодо дій, пов'язаних із рейдерством, повинні перебувати у площині управління ризиком рейдерства. Ризик рейдерства доцільно розглядати як один із ризиків суб'єкта господарської діяльності. Суб'єктами ризику є професійні рейдерські організації, комерційні та некомерційні підприємства, менеджмент, акціонери, працівники за наймом, кредитні організації, державні та муніципальні органи влади;

2) вплив на зовнішні та внутрішні методи й інструменти господарської діяльності: вдосконалення банківського регулювання, зменшення залежності від загальносвітових тенденцій перерозподілу власності та стану світової економіки, необхідність здійснення довгострокових інвестицій, дослідження показників оцінки ринкової рівноваги;

3) покращення внутрішніх і зовнішніх механізмів корпоративного управління, спрямованих на підвищення персональної відповідальності менеджменту, вдосконалення внутрішнього та зовнішнього аудиту, інституту банкрутства щодо зменшення впливу судового та адміністративного ресурсу;

4) застосування процедури фінансового оздоровлення як методу протидії рейдерству.

Ідеологічні заходи спрямовані на підвищення рівня морального, трудового, естетичного, правового виховання людини. Моральне виховання повністю відповідає завданням профілактики дій, пов'язаних із рейдерством. Воно забезпечує формування світогляду, що не приймає несправедливість, нечесність, порушення прав та свобод інших осіб. Естетичне виховання також має профілактичний ефект. Література та мистецтво розвивають і збагачують духовний світ людини, виховують правильне ставлення до соціальних цінностей. Завдання правового виховання – розвинути у громадян правосвідомість, тобто сформувати сукупність поглядів, уявлень, почуттів, ідей щодо право-

вих явищ шляхом правової освіти; правової пропаганди; правової агітації тощо. Правовими методами загальної профілактики дій, пов'язаних із рейдерством, є заходи правового регулювання та заходи правової охорони.

Правові методи зумовлюють взаємодію різних державних і громадських органів, яка полягає в розробці певних нормативно-правових актів або їх удосконаленні, прийнятті органом законодавчої влади та подальшій реалізації в суспільних відносинах.

Загальносоціальну профілактику дій, пов'язаних із рейдерством, здійснюють неспеціалізовані суб'єкти профілактики (органи законодавчої та виконавчої влади, місцевого самоврядування, громадські організації): Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Президент України, об'єднання громадян, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування.

Для перелічених суб'єктів (державних і громадських), зважаючи на різницю в змісті й спрямованості їхньої діяльності у боротьбі з рейдерством, спільним є те, що функція профілактики не є для них основною. Але беручи до уваги, що рейдерство – соціальне явище, ці суб'єкти загальносоціальної профілактики спроможні вирішувати завдання профілактичної протидії негативним соціальним явищам, зокрема у сфері корпоративних конфліктів.

Сфера застосування заходів спеціальної профілактики дій, пов'язаних із рейдерством, вужча, ніж сфера загальносоціальних, але в окремих випадках ці заходи набувають масштабності в межах якої-небудь галузі економіки або щодо окремих груп підприємств.

Суб'єктами спеціальної профілактики є: правоохоронні органи (внутрішніх справ, служби безпеки, юстиції, державної податкової та митної служб, податкової міліції, прокуратури, судів тощо); органи виконавчої влади та місцевого самоврядування, інші державні органи, діяльність яких спрямована на профілактику дій, пов'язаних із рейдерством, щодо конкретних підприємств та установ, що знаходяться у сфері управління корпоративними правами; підприємства, установи, громадські організації, окремі громадяни.

Відтак спеціальна профілактика охоплює законотворчу діяльність, зокрема видання підзаконних нормативно-правових актів, інформаційно-правових та наукову роботу.

Правоохоронні органи в межах своєї компетенції видають накази, спрямовані на здійснення профілактичних заходів щодо дій, пов'язаних із рейдерством, зокрема це стосується визначення конкрет-

них суб'єктів – осіб, які здійснюють ці заходи, – їх повноважень, переліку та змісту цих заходів тощо (наприклад, наказ МВС України від 9 лютого 2011 р. № 38 «Про затвердження плану організаційно-практичної діяльності органів внутрішніх справ щодо супроводження програми розвитку інвестиційної діяльності в Україні» [8]).

Інформаційно-правовиховна робота здійснюється згідно зі ст. 22 Закону України «Про інформацію», що визначає: «правова інформація – це сукупність документованих або публічно оголошених відомостей про право, його систему, джерела, реалізацію, юридичні факти, правовідносини, правопорядок, правопорушення, боротьбу з ними, профілактику тощо» [9]. Відповідно до цього органи спеціальної профілактики дій, пов'язаних із рейдерством, забезпечують громадянам України доступ до інформації щодо корпоративних конфліктів, рейдерства, робить її доступною. Уповноважені державні органи в межах своєї компетенції оприлюднюють її і через засоби масової інформації сповіщають населення про стан і динаміку правопорушень (зокрема дій, пов'язаних із рейдерством), заходи щодо їх профілактики. У контексті діяльності органів внутрішніх справ цю функцію покладено на підрозділи зв'язків із громадськістю та засобами масової інформації [10].

Соціально-економічне сьогодення вимагає перетворення профілактики дій, пов'язаних із рейдерством, на керований процес, який підпорядковується відповідним закономірностям, що можуть розкриватися за допомогою юридичних, педагогічних та психологічних наук. Їх знання та використання в практичній профілактичній діяльності є показником наукового рівня або компетентності суб'єкта профілактичної діяльності, а також свідченням наукової обґрунтованості заходів з профілактики дій, пов'язаних із рейдерством.

У системі суб'єктів профілактики дій, пов'язаних із рейдерством, органи внутрішніх справ посідають особливе місце, зумовлене призначенням, компетенцією та реальними можливостями (інформаційними, кадровими, матеріально-технічними, організаційними і методичними).

Стаття 10 Закону України «Про міліцію» у пунктах 3, 5, 8, 12 прямо вказує на обов'язок міліції щодо профілактики злочинів, адміністративних правопорушень [11].

Профілактика дій, пов'язаних із рейдерством, є функцією органів внутрішніх справ усіх рівнів, їхніх галузевих служб, підрозділів і співробітників, що здійснюють у межах своєї компетенції загальну

й спеціальну профілактику, запобігання проступкам, що готуються. Поряд із безпосередньою профілактичною діяльністю органи внутрішніх справ надають іншим суб'єктам профілактики правопорушень інформаційну, організаційну і методичну допомогу.

Профілактика органами внутрішніх справ дій, пов'язаних із рейдерством, передбачає:

1) прийняття підзаконних нормативних актів, що регулюють питання профілактики злочинів і адміністративних проступків (спеціальна профілактика);

2) участь у межах компетенції в нейтралізації, усуненні причин та умов;

3) виявлення учасників корпоративних конфліктів, учинки яких вказують на реальну можливість протиправності й вчинення адміністративних проступків чи злочинів; здійснення щодо них профілактичного впливу (зокрема шляхом прийняття превентивних адміністративно-правових заходів), а також здійснення позитивного впливу на їх найближче оточення (спеціальна профілактика).

Висновки. Підсумовуючи, можна констатувати, що профілактика дій, пов'язаних із рейдерством, – це соціально спрямована діяльність держави, її органів та посадових осіб, громадських організацій та окремих громадян щодо виявлення причин та умов вчинення дій протиправного характеру, пов'язаних із корпоративним управлінням та фінансово-господарською діяльністю акціонерних товариств, ліквідації чинників, які сприяють формуванню корпоративного конфлікту, недопущення незаконного перерозподілу матеріальних благ, створення акціонерним товариством, або пов'язаних із ним забезпечення прав та свобод громадян.

Ефективність профілактичних заходів органів внутрішніх справ щодо дій, які пов'язані з рейдерством, визначається динамікою злочинності у співвідношенні з якісними та кількісними показниками на підставі екстраполяції статистичних даних та експертних оцінок стану злочинності у зазначеній сфері з огляду на мету вчинення злочинів, адміністративних правопорушень та завдань профілактичних дій.

1. Филонов В. П. Состояние, причины преступности в Украине и ее предупреждение / В. П. Филонов. – Донецк: Донеччина, 1999. – 640 с.

2. Бандурка А. М. Преступность в Украине: причины и противодействие / А. М. Бандурка, Л. М. Давиденко. – Х.: Основа, 2003. – С. 92.

3. Лопушанський Ф. А. Кримінологічна профілактика / Ф. А. Лопушанський // Юридична енциклопедія: у 6 т. / голов. редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова) та ін.; НАН України, Інститут держави і права імені В. М. Корецького. – К.: Українська енциклопедія, 2001. – Т. 3. – С. 409.

4. Шестопалова Л. М. Подання термінологічних колізій норм законів щодо попередження правопорушень / Л. М. Шестопалова. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mila-she.org.ua/publ/1-1-0-31>

5. Горлов Є. В. Основні детермінанти вчинення проступків у сфері господарювання / Є. В. Горлов // Митна справа. – 2011. – № 1 (73), ч. 2. – С. 400–403.

6. Пендюр В. В. Чинники правопорушень у сфері господарської діяльності / В. В. Пендюр // Збірник наук. праць Нац. ун-ту ДПС України. – К.: Алерта, 2010. – С. 311–312.

7. Громова Е. В. Методы и инструменты управления риском рейдерства предприятий и организаций: автореф. дис. на соискание ученой степени канд. экон. наук: спец. 08.00.05 «Экономика и управление народным хозяйством» / Е. В. Громова. – Пенза, 2010. – 25 с.

8. Про затвердження плану організаційно-практичної діяльності органів внутрішніх справ щодо супроводження програми розвитку інвестиційної діяльності в Україні: Наказ МВС України від 9 лютого 2011 р. № 38.

9. Про інформацію: Закон України від 2 жовтня 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 48. – Ст. 650.

10. Про затвердження Положення про Департамент зв'язків з громадськістю МВС України: Наказ МВС України від 20 травня 2011 р. № 217.

11. Про міліцію: Закон України від 20 грудня 1990 р. № 565-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 4. – Ст. 20.

Хатнюк Ю. А. Особенности профилактической деятельности органов внутренних дел в борьбе с рейдерством в Украине.

Исследуются проблемы профилактической деятельности органов внутренних дел Украины относительно действий, связанных с незаконным поглощением предприятий, которые квалифицируются как преступления и административные правонарушения. Сосредоточивается внимание на целях, принципах, функциях, методах и видах профилактической деятельности милиции в сфере борьбы с незаконным поглощением собственности в результате рейдерских атак.

Эффективность профилактических мер органов внутренних дел относительно действий, которые связаны с рейдерством, определяется динамикой преступности в соотношении с качественными и количественными показателями статистических данных и экспертных оценок состояния преступности в отмеченной сфере.

Ключевые слова: рейдерство, профилактика, органы внутренних дел, незаконный захват, корпоративный конфликт.

Khatnuk Yu. A. Features preventive work of the police in the fight against raiding in Ukraine.

In this article the problems of prophylactic activity of organs of internal affairs of Ukraine are investigated in relation to actions, enterprises that is characterized as crimes and administrative crimes related to illegal absorption. A corporate raid is in Ukraine, being on maintenance and by a form by objective reality of modern home economy, that purchased scale character, creates, no doubt, a threat to her functioning. The basic sign of this negative phenomenon consists in the breach of law, application of those or other knavish charts in relation to the intercept of operative management an enterprise, by establishment or organization and realization of their assets on the discretion. A theory of fight against a corporate raid in the legal doctrine of Ukraine is on the initial stages of the development, at the same time is one of actual directions of scientifically-research activity in relation to the legitimate reaction of the state on violation of rights, freedoms or interests of person, property and corporate laws, attempt of their defence and renewal at mediation of legal methods.

Specified, that a prophylaxis of the actions related to the corporate raid is the function of organs of internal affairs of all levels, their branch services, subdivisions and employees that carry out a general and individual prophylaxis within the limits of the competence, prevent misconducts, that prepare. Socio-economic realities require transformation of prophylaxis of the actions related to the corporate raid, on the really guided process, that envisages thorough knowledge of his essence, forces, facilities, mechanism functioning that provide gaining end of prophylactic activity.

Attention is concentrated on aims, principles, functions, methods and types of prophylactic activity of militia in the field of a fight against illegal fascination of property as a result of raider attacks. Efficiency of prophylactic measures of organs of internal affairs in relation to the actions related to the corporate raid is determined by the analysis of crime wave in relation to quality and quantitative indexes on the basis of statistical data and expert estimations in relation to the state of criminality in the field of marked.

Key words: raid, prevention, police, illegal seizure, corporate conflict.

Стаття надійшла 19 вересня 2013 р.